

Мадинаи мунавварани зиёратига тегишли масалалар

05:00 / 19.01.2017 12454

هَلْ لِيَابَ يَفَكُّوهُ لِكِنِّي دَلَايَةَ عَرَهَ طَيْلِقِ خَلَا نِي دَوَى دَهْ لِيَابَ هَلْ وَسَّرَ لَسْرَأَ يَدَّلَاوُهُ
أَعْرُ مَهَارَتِ مَهْنِي بَأَمَّ حُرَّرَافُ كَلَّيَ عُرَّاءِ شَأْ عَمَ نِي دَلَاوَهُ لَلْ وَسَّرَ دَمَّ حُمَّ أَدِي هَشَّ
أَنَ أَوْضَرَوَهُ لَلْ نَمَ أَلْضَفَ نَوَعَتْ بِي أَدَّحُ سَ.

“У Ўз Расулини ҳидоят ва ҳақ дин билан, у(дин)ни барча динлардан устун қилиш учун юборган зотдир. Аллоҳ гувоҳликка кифоя қилувчидир. Муҳаммад Аллоҳнинг Расулидир. У билан бирга бўлганлар кофирларга шиддатли, ўзаро раҳимдилдирлар. Уларни Аллоҳдан фазл ва розилик тилаб, рукуъ ва сажда қилган ҳолларини кўрурсан” (Фатҳ 28-29 оятлар).

مُهَلُّ كَقَلْخَلْ رِيْخْ كَبِيْ بَحْ يَلْعَ آدَبًا مَّئَادَ مَّسَوِّ لَصْ بَرَايَ

РАВЗАИ МУТАХХАРАНИ ЗИЁРАТ ҚИЛИШНИНГ ФАЗИЛАТИ

Ҳаждан фориғ бўлгандан кейин афзал ва саодатли амал Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг равзаи мутахҳараларини зиёрат қилишдир. Бирор мусулмон Мадинаи мунавварга етиб келгандан кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг равзаларини зиёрат қилмай ортига қайта олмайди. Ҳадиси шарифда Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қабрларини зиёрат қилиш қанчалар маҳбуб амал эканлиги айтилган:

هَلْ تَبَّحَّوْ يَرْبَقَ رَازِ نَمَ " : مَّسَوِّ هَلْ لَعَّ هَلْ لَلْ يَلَّصَّ هَلْ لَلْ وَسَّرَ لَقَ : لَقَ ، رَمَّ عَ نَبَا نَعَّ
يَتَعَافَشَ . "

Ибн Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким мени қабримни зиёрат қилса, шафоатим унга вожиб бўлади” дедилар” (Шуабул иймон).

Бошқа бир ҳадиси шарифда шундай дейилган:

حَّ نَمَ " : مَّسَوِّ هَلْ لَعَّ هَلْ لَلْ يَلَّصَّ هَلْ لَلْ وَسَّرَ لَقَ : لَقَ أَمُّ هَعَّ هَلْ لَلْ يَضَرَّ رَمَّ عَ نَبَا نَعَّ
يَتَعَافَشَ يَفِي نَرَّازِ نَمَّ كَنَّا كَ يَتَعَافَوَّ دَعَّ بَ يَرْبَقَ رَازَفَ "

Ибн Умар розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки ҳаж қилиб, вафотимдан кейин қабримни зиёрат қилса, ҳаётлик чоғимда мени зиёрат қилган киши каби бўлади” дедилар” (Мишкоти шариф).

МАДИНАИ МУНАВВАРАГА САФАР ҚИЛИШ

Макки мукаррамадан Мадинаи мунавварга келишда йўлда кўп бор дуруду саломлар айтиш лозим. Йўлда Масжиди ҳарамдан 16 километр узоқликда Сирф деган жойда Маймуна онамизнинг мақбаралари бўлиб, имкон бўлса, у ерга тўхтаб, тиловат қилиб, савобини бағишлаш лозим. Мадинаи мунавварга яқинлашган сари хушуъ-хузуъни зиёдалаштириб бориш лозим.

МАДИНАИ МУНАВВАРГА ЯҚИНЛАШГАН ПАЙТДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Мадинаи мунавварга қараб йўлга отланилганда бутун хаёлини икки олам сарвари Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга қаратиш лозим. Мадинаи мунавварга яқинлашиб қолинганда дурудни шарифни кўпайтириб, етиб келай деганда ушбу дуони ўқилинади:

ءوسو باذعلا نم انام او رانلا نم ةياقو يلوخد هلعجاف كلوسر مرح اذه مهللا
باسحلا.

“Аллоҳумма ҳазаа ҳараму Расулик фажъалҳу духулий виқоятан минан наар ва амаанан минал ъазааби ва суъил ҳисааб” (Фатавои қозихон).

Маъноси: Эй, Аллоҳим! Бу Расулингни ҳарамии шарифларидир. Мени бу ерга киришимни дўзахдан сақланишимга зария қилгин ва азобдан, ҳисоб-китобни қаттиқлигидан омонлик қилигин.

МАДИНАИ МУНАВВАРАГА КИРИШ ОДОБИ ВА ДУОСИ

Мадинаи мунавварга етиб келгандан сўнг шаҳарга киришдан олдин иложи бўлса, ғусул қилиб олиш керак. Агар ғусул қилишга шароит бўлмаса, таҳорат қилиб олиш лозим. Мадинаи мунавварга киришда янги ёки ювилган кийимларни кийиб олинади. Мадинаи мунаввара одобига риоя қилишга халақит қилмайдиган уловга миниш лозим.

Икки олам сарвари Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шаҳарларига киришда қуйидаги дуо ўқилади:

يُنْجِحْ أَوْ قَدْصَلْ خُذْ مِنْ يَنْجِي دَأْبَ هَلْ لَابِ الْإِوَقِ الْوَلُوحِ الْهَلْ لَأَشِمْ هَلْ لَامَسْبِ
لُتْمَحْرَبْ أَوْ بَأْ يَلْ حَتْفْ أَمْ هَلْ لَأَرْيَصَنْ أَنْ أَطْلُسْ كُنْ دَلْ نَمْ يَلْ لَغْجْ أَوْ قَدْصَلْ حَرْجُمْ
لُتْعَاطَلْ هَأْوَ كَأَيْلْ وَ أَتَقَزَّرْ أَمْ مَلَسْ وَ هَلْ لَعُ هَلْ لَأَلْصَ لُتْ وَ سَرَّ رَأَيْزْ نَمْ يَنْ قُزَّرْ أَوْ
لُؤُؤْ سَمْ رَيْخْ أَيْ يَنْ مَحْرَأْ يَلْ رَفْعْ أَوْ رَانَ لَمْ نَمْ يَنْ ذِقْ نَوْ

“Бисмиллаҳи маа шаа Аллоҳ лаа ҳавла валаа қуввата илл биллаҳ. Робби адхилний мудхола сидқин ва ахрижний мухрожа сидқин ва ижъал лий мин ладунка султонан насийро. Аллоҳумма ифтаҳ лий абвааба роҳматика варзуқний мин зиёрати Расулика соллаллоҳу алайҳи васаллама маа розақта авлияаака ва аҳла тоъатик. Ва инқизний минан наар. Ва иғфир лий варҳамний яаа хойра масъул” (Ғуния жадиид).

Маъноси: Аллоҳ номи ила кираман. Аллоҳ хоҳлаган нарсагина бўлур. Гуноҳдан сақланишга ҳам, тоатга қувват ҳам ёлғиз Аллоҳ тарафидандир. Эй Роббим, мени кирадиган жойимга содиқлик ила киритиб, чиқадиган жойимга содиқлик билан чиқаргин ва менга Ўз ҳузурингдан ёрдам берувчи қувват ато эт. Эй, Аллоҳим! Менга раҳмат эшикларингни очиб, Расулингни зиёратидан Ўзингни дўстларинг ва тоат аҳлингга берган фойдаларни ато қилгин ва мени дўзахдан халос қилгин. Мени мағфират қилигин ва менга раҳим қилгин. Эй, сўралувчи зотларнинг яхшиси!

أَنْ سَحَاقُ زَرَوْ أَرَارَقْ أَيْ فِ أَنْ لَلْ غَجْ أَمْ هَلْ لَأَلْ

“Аллоҳумма ижъал ланна фийҳаа қаророн ва ризқон ҳасана” (Ғуния жадиид).

Маъноси: Эй, Аллоҳим! Бизлар учун бу шаҳардан яхши жой ва яхши ризқ ато қилгин.

МАДИНАИ МУНАВВАРАНИНГ ФАЗИЛАТИ

Ер юзида афзал ва улуғ жой Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг муборак жасадлари тегиб турган ердир. Манашундай улуғ қисмат Мадинаи мунаввара ерига тегишлидир. Ундан кейин Каъбатуллоҳ ва ҳарамдир. Ундан кейин эса, Мадинаи мунаввара ҳудудидир.

- مَلَسْ وَ هَلْ لَعِ هَلْ لَأَلْ لَصَ - هَلْ لَلْ لُؤْسَ رَعَمَ أَنْ جَرَخَ : لَأَقُ هَنَّأَ بِبِلْ أَطِ يَبْ أُنْبِ يَلْ عَنْ عَ
لُؤْسَ رَلْ أَقِ بِصَاقْ وَ يَبْ أُنْبِ دَعَسْ لُتَنْ أَكْ يَتَلْ أَيْ قُؤْسَ لِبَابِ ، رَعَحْ لِبَابِ أُنْكَ إِذْ إِتَحَ ،

لَبِقْتِ سَافَ مَاق ، أَضَوْتِ أَمَلَف ، رِءُؤُضَوْبِ يَنْوُتْئَا : - مَلَسُو هِي لَع هَلَلَا يَلِص - هَلَلَا
كَمَلْهَ أَلْأَعَد ، كَلَيْلِ خَوَكْ دَبَعَنْ أَكَمِي هَارِبَانِ إِيْمُهُ لَلَا : لَاقُ مَث ، رَبَّكَ مَث ، هَلْ بَقُولَا
ي مُمُ هَلْ كَرَابُتْ نَأَهْ نِي دَمَلْ لَلْ أَلْ كُؤُغَدَا ، كُؤُؤَسَرَو كُؤُؤَبَع ، دَمُخْمَ أَنَاو ، هَلْ كَرَبْلَاب
نِي تَكْرَبْ هَلْ رَبْلَا عَم ، هَلْ كَمَلْ هَلْ أَلْ تَكْرَابَ أَمِ يَلْ شَم ، مَوَعَا صَو مَوْدَمُ

Али розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ солаллоҳу алайҳи васаллам билан биргаликда (Мадинадан) чиқдик. Ҳарра деган жойдаги Саъд ибн Абу Ваққосга тегишли сув бор жойга етиб келдик. Расулуллоҳ солаллоҳу алайҳи васаллам: “Таҳоратга сув келтиринглар” дедилар. Таҳорат қилиб бўлгач ўрниларидан туриб, қиблага юзландилар, сўнг такбир айтиб орқасидан: “Эй, Аллоҳим! Иброҳим Сени банданг ва халилинг эди. Макка аҳлига барака сўраб дуо қилди. Мен Муҳаммад банданг ва расулингман. Мадина аҳлига уларнинг муди ва соъларида Макка аҳлига берган баракангнинг икки баробарини баракасини беришлигини сўрайман. Бир барака икки барака ўрнида бўлсин” дедилар” (Термизий ривояти).

Дилимни бир Арабий банд қилди

маккалик, мадиналик, ҳошимий, муттолибий

МАДИНАИ МУНАВВАРА ҲУРМАТИ

لَبَجِ آدَه «: لَاقُفُ دُخُ أَلْ غَلَطَ مَلَسُو هِي لَع هَلَلَا يَلِصُ يَبْنَلَانَا : كَلْ أَمْرُنْ بَسَنْ أَنْع
هَؤُر . «: أَهَيْتَبَّ أَلْ نِي بَ أَمُّ مَرَحُ أُنِي وَأَوَّكَمَ مَرَحَ مِي هَارِبَانِ إِيْمُهُ لَلْ هَلْ بَخُنْ وَأَنْبُخُ
ي رَاخُ بَلَا

Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Набий солаллоҳу алайҳи васалламга Уҳуд тоғи номоён бўлди. Шунда у зот:

“Ушбу тоғ бизни ва биз уни яхши кўрамиз. Эй, Аллоҳим! Иброҳим алайҳиссалом Маккани ҳарам қилди. Мен эса, Лобатайх (Мадинанинг икки тарафи) орасидаги жойларни ҳарам қиламан дедилар” (Бухорий ривояти).

Набий солаллоҳу алайҳи васаллам Иброҳим алайҳиссалом Макка аҳлига барака тилаб дуо қилганлари каби Мадина аҳлига барака тилаб дуо қилганлар.

هَلَلًا يَلُصُّ لَلُؤُسْرَ عَمِ انْجَرَحَ لَاقُ هُنَّ اَنْ هُنَّ عُهُلَلَّ اِي ضَرَبَ لَطَا يَبِ اَنْ بَيَّعَ نَّ عَ
 لَاقِ صَاقُ وَيَبِ اَنْ بَدَعَ سَ لَتَنَ اَك يَتَّالِ اِي قُوسِ لِبَابِ عُحْلَابِ اَنْ اَذَى تَحَمَّ لَسُو وَيَجَلَّ عَ
 لَبُّ قَسَافِ مَاقِ اَضَوْتِ اَمْلَفِ عُوْضُ وِبِ يَنْوُتْ اِي مَلَسَوْ وَيَجَلَّ لَلُؤُسْرَ
 عُهُلَلَّ اَعْدَا كَلِّ يَلَحَّ وَا كَدَّبَ عَنَا كَ مَيَّ هَارِبُ اِنَّمَا لَلَّ اَلَا قُ مَثَرَبُ كُ مَثَرَةُ لَبُّ قُ
 مَوْدَمُ يَفُ مَوْلَا كُرَابُ تَنْ اَةَ نِي دَمَّ لَلَّ اَلَا كُ وَا كُ لُؤُسْرُو كُدَبَ عُ دَمَّ خُمْ اَنْ اَوَةَ كَرَبُ لِبَابِ
 نِي تَكَرَبَ اَكَرَبُ لَلَّ اَعْمَ اَعْمَ كُ مَلَّ اَلَا تَكَرَابِ اَمَّ يَلْ ثَمَّ مَوْعَا وَا

Али розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ солаллоҳу алайҳи васаллам билан биргаликда (Мадинадан) чиқдик. Ҳарра деган жойдаги Саъд ибн Абу Ваққосга тегишли сув бор жойга етиб келдик. Расулуллоҳ солаллоҳу алайҳи васаллам: “Таҳоратга сув келтиринглар” дедилар. Таҳорат қилиб бўлгач ўрниларидан туриб, қиблага юзландилар, сўнг такбир айтиб орқасидан: “Эй, Аллоҳим! Иброҳим Сени банданг ва халилинг эди. Макка аҳлига барака сўраб дуо қилди. Мен Муҳаммад банданг ва расулингман. Мадина аҳлига уларнинг муди ва соъларида Макка аҳлига берган баракангнинг икки баробарини баракасини беришлигинни сўрайман. Бир барака икки барака ўрнида бўлсин” дедилар” (Термизий ривояти).

МАДИНАИ МУНАВВАРА ҲУДУДИ

Мадинаи мунаввара икки катта тоғ орасида жойлашган бўлиб, бир томондан уҳуд тоғи иккинчи томондан Айра тоғи қуршаб олган. Баъзи ривоятларда Уҳуд тоғи ўрнига Савр тоғи дейилган. Мадинаи мунавварада Савр деб аталган бир кичик тоғ мавжуд бўлиб, у Уҳуд тоғи этагида жойлашган. Маккаи мукаррамадаги Савр тоғи жуда катта тоғдир.

Демак, Мадинаи мунаввара худудига киргандан кейин доимо у ерда ноҳўя иш қилиб қўймаслик фикрида юриш лозим.

РИЁЗУЛ ЖАННАТДА ИБОДАТ ҚИЛИШ ФАЗИЛАТИ

نَبِيَّ اَمَّ " : لَاقِ مَلَسُو وَيَجَلَّ لَلُؤُسْرَ اَنْ هُنَّ اَنْ هُنَّ عُهُلَلَّ اِي ضَرَبَ رَةَ يَبِ اَنْ عَ
 " : يَضَوْحَ كَلِّ يَبِ نَمَوْ. نَجَّ لَلَّ اِي ضَ اِي زَنْمُ عُوْضُ وِرَبُّ نَمَوْ وَيَتَّ يَبِ

Абу Ҳурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ солаллоҳу алайҳи васаллам:

“Уйим билан минбарим орасида жаннат боғларидан бир боғ бор. Минбарим эса, ҳавзи кавсарим устидадир” дедилар” (Бухорий

ривояти).

Риёзул жаннат жуда ҳам тиқилинч бўлганлиги сабабли у ерга бориш машаққатлидир. Шу боис намоздан бир ярим соат олдин у ерга боришга ҳаракат қилиш лозим. Аксар уламолар наздида ернинг ушбу бўлаги қиёмат куни жаннатга боради.

МАСЖИДУ НАБАВИЙ (СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМ)ГА КИРИШ ОДОБИ

Мадинаи мунавварага кирибоқ, биринчи Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)га кириш лозим. Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)га киришдан илгари бошқа бирор иш билан машғул бўлмаслик керак. Агар бирор зарурий иш бўлса, ундан тезроқ фориғ бўлиб, у ерга кириш лозим. Аёлларни кечки пайт киришлари афзалдир. Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)га кираётган пайтда қуйидаги дуо ўқилади:

يَلْحَقْ فَاو ، يَبُؤُنْ ذِي رَفَا بَر ، هَلْ لَلْ لُؤْسَرِ كَلْعُ مَالِ سَلَاو ةَوْلِ صَلَاو هَلْ لَلْ مَسْبَب
كَلْتَمَحَّرْ بَاوَبَأْ.

“Бисмиллаҳи вас солаату вас салааму ѓала Расулиллаҳ, Робби иғфир лий знубий, вафтаҳ лий абвааба роҳматик” (Фуниян носик).

Маъноси: Аллоҳ номи ила киришни бошлайман. Аллоҳнинг расулига солавоту саломлар бўлсин. Роббим гуноҳларимни мағфират қилгин ва мен учун раҳмат эшикларингни очгин.

Ушбу дуони ниҳоятда хокисорлик ва тазарруъ ила ўқиш лозим. Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)га Жаброил алайҳиссалом эшигидан кириш афзал. У ерга киргандан кейин риёзул жаннатда икки ракъат таҳиятул масжид ўқиб, дуо қилинади. Агар масжидга кирганида жамоат намоз ўқиётган бўлса, уларга қўшилиб олади ва ушбу фарз намози таҳиятул масжид ўрнига ҳам ўтади.

РАВЗАИ МУБОРАК СОҲИБИ НАБИЙ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМГА САЛОМ АЙТИШ ОДОБИ ВА ЙЎЛ-ЙЎРИҒИ

Риёзул жаннатда икки ракъат таҳиятул масжид ўқиб, дуодан фориғ бўлгандан кейин чиройли одоб ила қибла томондан муборак қабр олдига бориб, тик туриб қиблага орқасини, олдини эса муборак қабрга қилиб, ихлос ва хушуъ билан чин қалбдан қуйидаги лафзлар билан салом

баланд ва олий даражани ато қилгин ҳамда у зотни Ўзинг ваъда қилган мақоми маҳмудга етказгин. У зотга ҳузурингдаги муқарраб манзилни ато қилгин. Шубҳасиз Сен пок ва улуғ фазл эгасидирсан.

Ушбу дуруду салом айтилгандан кейин Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг равзалари олдида тик туриб, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни васила қилиб, Аллоҳ таолодан истаклар, чиройли хотима, Аллоҳ таолони розилиги ва мағфирати сўралади. Ундан кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан шафоат қилишларини сўраб, қуйидаги лафзлар айтилади:

يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِيُحِبَّنِي اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيُحِبَّنِي النَّاسَ كُلَّهُمْ أَلْحَقًا بِأَهْلِ عِيَالِي
كُنْتُ نَسِيبًا وَكَتَمْتُ م

“Я расулаллоҳи асълукаш шафоата ва атавассалу илаллоҳи фий ан амута муслиман ала миллатика ва суннатика” (Фатхул қодир).

Маъноси: Эй, Аллоҳнинг расули сиздан шафоат қилишингизни сўрайман ва муслмон ҳолатда миллатингиз ва суннатингизга кўра вафот топишимда сизни Аллоҳ таолога васила қиламан.

ЎЗГАЛАР НОМИДАН САЛОМ ЕТКАЗИШ

Ҳаж ёки умра сафарига кетаётган кишига бирор киши: “Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга менинг номидан салом айтинг” деса, у киши номидан қуйидаги лафзлар билан салом айтилади:

يَا رَسُولَ اللَّهِ كُنْتُ نَسِيبًا وَكَتَمْتُ م

“Ассалому ғалайка яа расулаллоҳи мин фулон ибн фулонин ясташфиъу бика илаа роббика фашфаъ лаҳу ва лижамийл муслимийн” (Ғуния жадиид).

Маъноси: Фалончининг ўғли фалончидан эй, Аллоҳнинг расули сизга салом бўлсин. У сизни Роббингизга шафоатчи бўлишлигингизни сўрайди.

Бундан бошқа кўплаб узун дуолар китобларда мавжуд. Лекин, кўплаб узундан-узун дуоларни ёдлаш инсонларга қийинчилик туғдиради. Шу боис қисқа дуо келтирилди. Кимдаки, мазкур дуони ёдламаган бўлса, она тилида қандай хоҳласа ўшандай одоб ила салом беради. Мадинаи мунавварада турилганда кўпроқ Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам равзаларига бориб дуруду салом айтиш ажру савобли амаллардандир.

АБУ БАКР РОЗИЯЛЛОҲУ АНҲУГА САЛОМ АЙТИШ

Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга дурудду салом айтиб бўлгандан кейин бир зироъ (қўл) миқдорида ўнг томонга силжиб Абу Бакр розияллоҳу анҳуга қуйидаги лафзлар билан салом айтилади:

رَأَيْتُ الْيَوْمَ فِي نَبَاتٍ وَ مَلَسْتُ وَهِيَ لَعْنَةُ الْجَلِيلِ لِوَسْرَةَ فَيَلِّخْ أَي كُنَيْتَ لَعْنَةَ الْمَلْسَلِ
مُؤْمِنًا نَعْنُ الْجَلِيلِ كَأَجْحٍ ، قِيَصِّ لِرُكْبِ أَبِ رَارِسِ الْإِلَى لِعَنِ هِنِي مَوِ رَافِ سِ الْإِلَى فِ هِ قِي فِرْو
أَرِيحَ مَلَسْتُ وَهِيَ لَعْنَةُ الْجَلِيلِ لِوَسْرَةَ فَيَلِّخْ أَي كُنَيْتَ لَعْنَةَ الْمَلْسَلِ

“Ассалааму ғалайка яаа холийфата расулиллаҳ соллаллоҳу алайҳи васаллама ва саанияту фил ғори ва рофиқаҳу фил асфаари ва амийнаҳу алал асрори Абаа Бакринис сиддийқ жазаакаллоҳу ан уммати Муҳаммади соллаллоҳу алайҳи васаллам хойрон” (Фатҳул қодир).

Маъноси: Эй, Аллоҳнинг расулининг халифаси, ғордаги ҳамроҳи, сафарлардаги рафиқи ва сирларига омонатдори Абу Бакр Сиддийқ розияллоҳу анҳу сизга саломлар бўлсин ва Аллоҳ сизни уммати Муҳаммадия тарафидан яхши мукофот ила мукофатласин.

УМАР РОЗИЯЛЛОҲУ АНҲУГА САЛОМ АЙТИШ

Абу Бакр розияллоҳу анҳуга салом айтгандан кейин бир зироъ (қўл)дан кўпроқ ўнг томонга силжиб, ҳазрати Умар розияллоҳу анҳуга қуйидаги лафзлар билан салом айтилади:

إماماً، مَالِسُ الْإِلَى هَبُّ الْجَلِيلِ زَعَايُ دَلَّ الْقُورَافِ الْجَلِيلِ رَمَعَنِ نِي نَمُؤْمَلِ رِي مَأَي كُنَيْتَ لَعْنَةَ الْمَلْسَلِ
أَرِيحَ مَلَسْتُ وَهِيَ لَعْنَةُ الْجَلِيلِ لِوَسْرَةَ فَيَلِّخْ أَي كُنَيْتَ لَعْنَةَ الْمَلْسَلِ

“Ассалааму алайка яаа амийрол муъминийн Умарол фаарууқ аллазий аъаззаллоҳу биҳил ислаама имомал муслимийн, мардиян, ҳайян ва маййитан жазаакаллоҳу ан уммати Муҳаммадин соллаллоҳу алайҳи васаллама хойрон” (Фатҳул қодир).

Маъноси: Эй, Аллоҳ у билан исломни азиз қилган, ҳаётидаю вафотида Аллоҳ сиздан рози бўлган, мусулмонларнинг имоми, мўминларнинг амири, ҳақ билан ботил ўртасини ажратувчи Умар розияллоҳу анҳу сизга саломлар бўлсин, Аллоҳ сизни уммати Муҳаммадия томонидан яхши мукофот ила мукофотласин.

Агар равзаи муборак олди тиқилинч бўлганлиги сабабли, уни олдига яқинлашишни иложи бўлмаса, Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи

васаллам)нинг бир жойига туриб, салом айтилади. Лекин, ушбу саломнинг фазилати Равзаи муборак олдида берилган салом фазилатига етмайди. Агар Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)нинг ташқарисидан Равзаи муборак қаршисидан ўтса, бироз тўхтаб салом берса ҳам бўлади. Улуф устозларимиз аксар қабристонлар олдидан ўтиб кетаётганларда ҳам шундай амалларни қиладилар.

НАБИЙ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМ РАВЗАИ МУБОРАКЛАРИ ОЛДИДА ТУРИБ ДУО ҚИЛИШ

Дурудун саломлардан фориғ бўлгандан кейин Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам равзалари олдида келиб, Аллоҳ таолога ҳамду сано ва Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга дурудун саломлар айтиб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни васила қилиб қўлни кўтариб, Аллоҳ таолодан истак ва муродлар ҳамда Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни шафоталарини сўраб дуо қилинади. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни васила қилиб ота-она, яқинлар, дўстлар ва бутун мўмину мўминотлар ҳақларига дуо қилинади. Ушбу дуолар мустажоб бўладиган жойда бизларнир ҳаққимизга дуо қилсалар, биз гуноҳкорларга катта марҳамат қилган бўладилар.

ДУРУДУ САЛОМ ВА ДУОДАН КЕЙИН ЎҚИЛАДИГАН ИККИ РАКЪАТ НАМОЗ

Дурудун салом ва дуодан кейин Абу Лубоба устун олдида келиб, икки рақъат намоз ўқиб, Аллоҳ таолодан истаклар сўралади. Ундан кейин риёзул жаннатда қанча хоҳласа ўшанча нафл намоз ўқиб, дуо қиладди. Риёзул жаннат дуолар мақбул бўладиган жойдир. Мадинаи мунавварада истиқомат қилиб турган пайтда беш маҳал намозни жамоат билан Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)да ўқишга ҳаракат қилиш лозим. Шунингдек доимо тиловат, зикр, дуо ва нафл ибодатлар билан машғул бўлиш керак. У ерда бирор вақтни ҳам зоя кетказмаслик даркор. Кечаларини ҳам тоат-ибодатда ўтказиш керак.

РИЁЗУЛ ЖАННАТНИНГ ЕТТИ УСТУНИ

Масжиди Набавий(соллаллоҳу алайҳи васаллам)нинг қадимги бир бўлаги Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг минбарлари билан Оиша розияллоҳу анҳо хўжралари ўртасида жойлашган бўлиб, уни Риёзул жаннат дейилади. Риёзул жаннатда еттита устун бўлиб, ҳар бир устунга тилла суви югиртирилган. Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)да еттита устун бошқа барча устундан фарқланиб туради. Набий

соллаллоҳу алайҳи васаллам замоналаридан бери ҳар бир етти устунга алоҳида ном ёзилган бўлиб, уларнинг тафсилоти қуйидагичадир:

Ҳаннона устуни: Ҳаннона устуни хурмо дарахтидан тайёрланган. Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)нинг минбари ясалишидан аввал Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўша устунга суяниб хутба ва ваъз-насиҳат қилар эдилар. Минбар битгандан кейин устуни тарк қилиб, минбарга чиқиб хутба қилганлар. Ушбу устун овоз чиқариб йиғлаганида Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам уни ўзларининг кўкси муборакларига босганларида йиғидан тўхтаган. Хурмо устуни ҳозир кўмилиб кетган. Лекин, ҳозирги кунда унинг ўрнига бир устун барпо қилинган;

Абу Лубоба (розияллоҳу анҳу) устуни: Абу Лубоба розияллоҳу анҳу қадри улӯф саҳобий бўлиб, Табук ғазоти куни ушбу саҳобий томонидан қандайдир хато содир бўлганида улар ўз-ўзларини Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)ни устунига боғлаганлар ва манашу устун Абу Лубоба (соллаллоҳу алайҳи васаллам) деб машҳур бўлган. Улар Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзлари ечмагунларича биз уни ечмаймиз деб аҳд ичганлар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Аллоҳ таоло томонидан менга ҳукм келмагунича уларни ечмайман” деб, айтганлар. Улар шу ҳолатда беш кун боғланиб турганлар. Ундан кейин Аллоҳ таоло уларнинг тавбасини қабул қилганлигини Ўзининг каломи Қуръони карим орқали эълон қилган. Шундан кейин Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларининг муборак қўллари билан уларни ечиб юборганлар. Уларнинг тавбаси ва тавбаларини қабул бўлганлиги ҳақида “Тавба” сурасида зикр қилинган. Шу сабабли у ерда икки ракъат намоз ўқиб, тавба ва истиғфор айтиб, дуо қилиш лозим;

Вуфуд (элчилар) устуни: Ушбу устун олдида ташқаридан келувчи қабила элчилари ўтиришиб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг муборак қўлларида исломни қабул қилиб, байъат қилганлар. Ушбу устун Оиша ва Фотима розияллоҳу анҳолар ҳўжралари деворига ёпишгандир;

Хуррас (қўриқчилар) устуни: Оиша розияллоҳу анҳо ҳўжралари деворига ёпишган устунга хуррас устуни дейилади. Ҳижрат аввалида Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг дарвозалари қўриқланар эди. Қўриқчилар эса, ўша устун олдида ўтиришар эди. Аллоҳ таоло Қуръони каримда Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни Ўзи ҳимоя қилишини эълон қилганидан кейин қўриқчилик қилишлик тугатилган;

Жибрийл алайҳиссалом устуни: Жибрийл алайҳиссалом Дихятул Калбий суратида ваҳий олиб келганларида аксарият ҳолатда ўша устун олдига ўтирар эдилар ва ўша жойга мақоми Жибрийл алайҳиссалом ҳам дейилар эди. Ўша жойда қилинган дуолар мустажоб бўлади;

Сарийр устуни: Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам эътикоф ўтирганларида дам олишлари учун тўшак ёзиб қўйилган устунга сарийр устуни дейилади. Чунки, бу жой Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг эътикофгоҳлари бўлган. Шунинг учун бу ерда қилинган дуо мустажоб бўлади;

Оиша розияллоҳу анҳонинг устунлари: Бир бор Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Менинг масжидимда шундай жой борки, у ерда ўқилган намозларни фазилати инсонларга маълум бўлса, навбат олиш учун қуръа ташлашга тўғри келиб қолади” деганлар. Шундан кейин саҳобаи киром розияллоҳу анҳумлар ўша жойни қидиришга тушганлар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам вафотларидан кейин Оиша розияллоҳу анҳо ўзларининг жиянлари Абдуллоҳ ибн Зубайр розияллоҳу анҳуга ўша жойни айтганлар. У ерда тавба, истиғфор, дуо ва намоз билан машғул бўлиш лозим. Шунинг учун у ерни Оиша розияллоҳу анҳо устуни дейилади ва у ерда қилинган дуолар мустажоб бўлади. Демак, мазкур жойлардан бирор жойни дуосиз тарк қилмаслик даркор.

МАСЖИДИ НАБАВИЙ (СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМ)НИНГ ЭШИКЛАРИ

Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)га кириш учун бир неча эшиклар бўлиб, уларнинг қисқача тафсилоти қуйида баён қилинган. Шоҳ Фаҳд таъмиридан олдин Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)да ўнта эшик бор эди. Улар қуйидагилар:

1. Жибрийл алайҳиссалом эшиги;
2. Аёллар эшиги;
3. Абдулазиз эшиги;
4. Умар розияллоҳу анҳу эшиги;
5. Мажидий эшиги;
6. Усмон розияллоҳу анҳу эшиги;

7. Саъуд эшиги;
8. Абу Бакр розияллоху анху эшиги;
9. Раҳмат эшиги;
10. Салом эшиги.

Жануб тарафда қибла жойлашган бўлиб, у томонда эшик йўқ.

МАШРИҚ ТОМОНДАГИ УЧ ДАРВОЗА

Машриқ томонда уч дарвоза бўлиб, уларга боби Жибрийл алайҳиссалом, боби Нисоъ ва боби Абдулазиз дейилади. Улардан аввалги иккитаси қадиймийдир. Боби Абдулазиз эса, Саудия ҳукумати томонидан қурилгандир. Муборак равзага яқин жойда жойлашган дарвоза боби Жибрийл алайҳиссалом дарвозасидир. У дарвозадан киришда чап тарафда Фотима розияллоху анҳонинг ҳўжраси жойлашган. Ўнг томонда эса, асҳоби суффанинг турар жойи бўлган. Чап тарафдаги Фотима розияллоху анҳонинг ҳўжралари тугаган жойдан Риёзул жаннатнинг бир ҳиссаси бошланади. Жибрийл алайҳиссалом аксарият ҳолатда ўша тарвозадан ташриф буюрар эдилар. Ундан кейин боби Нисо, сўнг боби Абдулазиз келади.

ШИМОЛ ТОМОНДАГИ УЧ ДАРВОЗА

Шимол томондан Масжиди Набавий (соллаллоху алайҳи васаллам)га киришда уч дарвозага дуч келинади. Улар: боби Умар (розияллоху анху), боби Мажийдий ва боби Усмон (розияллоху анху) кабилар. Ўртада боби Мажийдий, чап томонда Умар (розияллоху анху), ўнг томонда Усмон (розияллоху анху)ни эшиклари мавжуд.

МАҒРИБ ТОМОНДАГИ ТЎРТ ДАРВОЗА

Мағриб томонда тўртта дарвоза жойлашган бўлиб, улардан шимолий мағриб томонда жойлашган биринчи эшик боби Саъуд, сўнг боби Абу Бакр (розияллоху анху), сўнг боби Раҳмат, сўнг боби Саломдир. Салом эшиги Жибрил (алайҳиссалом) дарвозаси рўбарасида жойлашган. Ушбу ўн дарвозалар ичидан Жибрил (алайҳиссалом) эшигидан кириш зиёда афзалдир.

Фойда: Мазкур дарвозалардан бирортаси жануб, яъни қибла томонда жойлашмаган. Туркия ҳукумати таъмирлагандан кейин Саъудия ҳукумати

ўнг ва чап тарафга, яъни мағриб ва машриқ томонга икки дарвозани қўшган. Улардан бири Салом бобининг мағриб томонига, иккинчиси Жибрил (алайҳиссалом) бобининг машриқ томонига қурилган. У икки дарвоза ҳам жуда каттадир. Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)нинг янги биноаси эскисига нисбатан бироз орқага силжитиб қурилган.

ЖАННАТИ БАҚИЙЪ

Бақийъ қабристони Мадинаи мунавварада жойлашган кенг қабристон бўлиб, у ерга минглаб саҳобий розияллоҳу анҳумлар, тобиин ва авлиёлар дафн этилган. Ушбу қабристон Масжиди Набавий (розияллоҳу анҳу)нинг қибла томонида жанубий машриқ томонда жойлашган. Дастлаб, Масжиди Набавий (розияллоҳу анҳу) билан Бақийъ қабристони орасида ҳеч қандай тўсиқ бўлмаган. Ушбу қабристонга Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тўққизта аёллари, яъни оналаримиз дафн этилганлар. Улар қуйидагилар:

1. Уммул мўминийн Оиша розияллоҳу анҳо;
2. Уммул мўминийн Ҳафса розияллоҳу анҳо;
3. Уммул мўминийн Савда розияллоҳу анҳо;
4. Уммул мўминийн Зайнаб бинти Жаҳш розияллоҳу анҳо;
5. Уммул мўминийн Зайнаб бинти Хузайма розияллоҳу анҳо;
6. Уммул мўминийн Умму Салама розияллоҳу анҳо;
7. Уммул мўминийн Жувайрия розияллоҳу анҳо;
8. Уммул мўминийн Умми Ҳабиба розияллоҳу анҳо;
9. Уммул мўминийн София розияллоҳу анҳолардир.

Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг завжаи мутаҳҳароларидан Хадижаи Кубро розияллоҳу анҳо Маккаи мукаррамадаги Жаннатул муъалло қабристонига дафн этилганлар. Уммул мўминийн Маймуна розияллоҳу анҳонинг қабрлари Сирф деган жойдадир. Ушбу жой Масжиди ҳарамдан ўн олти километр узоқликда, Мадинаи мунаввара йўлида жойлашган. Ушбу масофани узунлиги Масжиди ҳарамдан Жаннати муалло йўли орқали Масжиди Оиша (розияллоҳу анҳо)гачадир.

Бақийъ қабристонига Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Фотимаи Заҳро, Руқайя, Зайнаб, Умму Кулсум, Иброҳим розияллоҳу анҳумлар дафн этилганлар. Набиралари Ҳасан ибн Алий розияллоҳу анҳунинг қабрлари ҳам Бақийъда жойлашган. Зайнул Обидийн розияллоҳу анҳу ва Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг амакилари Аббос розияллоҳу анҳунинг қабрлари ҳам шу ерда жойлашган. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўғиллари Қосим ва Абдуллоҳ розияллоҳу анҳуларнинг қабрлари Жаннатил муъаллодадир. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг аммалари София бинти Абдулмуттолиб, Отика бинти Абдулмуттолиб розияллоҳу анҳолар ва амакиваччалари Абу Суфён ибн Ҳорис ибн Абдулмуттолиб розияллоҳу анҳу ва сут оналари Ҳалима розияллоҳу анҳонинг қабрлари Бақийъда жойлашган. Шунингдек, Усмон зин нурайн, Абу Саъид Худрий, Абдурахмон ибн Авф, Саъд ибн Абу Ваққос, Асад ибн Зурора, Усмон ибн Мазъун, Анас ибн Молик розияллоҳу анҳумлар, Али розияллоҳу анҳунинг оналари Фотима бинти Асад розияллоҳу анҳонинг қабрлари ҳам Бақийдадир. Имом Молик раҳматуллоҳи алайҳининг қабрлари ҳам айна шу жойдадир. Ушбу қабристондаги энг кўркам мақбара Усмон розияллоҳу анҳунинг қабрларидир. Усмон розияллоҳу анҳунинг қабрлари Бақийъ дарвозасидан кирилгандан кейин икки юз қадам узоқликда жойлашган. У ердан юз қадам узоқликда, яъни девор олдида Абу Саъид Худрий, Фотима бинти Асад розияллоҳу анҳуларни қабрлари жойлашган.

ЖАННАТИ БАҚИЙЪНИНГ ФАЗИЛАТИ

Бақийъ қабристони дунёдаги барча қабристонлардан мақоми улуғ ҳисобланади.

مَلَسَ وَوَيْلَعُ لَلِإِيصَ لَلِأَلِاقِ لَاقُ عُنَّ لَلِإِيصَ رَمْعُ نَبَا لَلِإِيصَ دَبْعُ نَع
أَبُتْ وَمَيَّ نَمَلُ عَفْشَ أَيْ نَفْ أَوْبُ تَمَيَّ لَفَ نَي دَمَلِ أَبْ تَوْمِي نَأْ عَاطُ سَأْ نَم

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки Мадинада вафот эта олса, унда вафот этсин. Чунки, унда вафот этган кишини шафоат қиламан” дедилар” (Термизий ривояти).

Баъзи китобларда Бақийъ қабристонига дафн этилганлар доимо қабр азобидан эминда бўладилар, деб ёзилган.

ЖАННАТИ БАҚИЙЪНИ ЗИЁРАТ ҚИЛИШ

Ҳожи ва умра қилувчилар сафарлари давомида Мадинаи мунавварани зиёрат қилиш бахтига муяссар бўладилар. Зиёрат асносида албатта Бақийъ қабристонини ҳам зиёрат қилиш учун вақт ажратишга ҳаракат қилиш лозим. Бундай имкониятни қўлдан бой бермаслик лозим. Агар имкони бўлса, ҳар куни ёки бир ҳафтада бир марта зиёрат қилиш лозим. Жумъа кунда зиёрат қилиш эса, жуда яхшидир.

БАҚИЙЪ АҲЛИГА САЛОМ АЙТИШ

Бақийъ қабристони ҳар доим ҳам очиқ бўлмайди. Жаноза вақтида эса очиқ бўлади. Одатда аср намозидан кейин жаноза билан у ерга кириш осон бўлади. Шунинг учун у ерга кириш вақтини интизорлик билан кутиб туриш лозим. У ерга кириб, Бақийъ аҳлига қуйидаги лафзлар билан салом берилади:

نَوُوحًا لِّمُكَبُّوْهُ لِّلْءَاشِءِ اِنَّ اَوْنَى نَمُوْمٍ مَّوَقَّ رَادُّمُ كَيْلَعُ مَالِ سَلَا

“Ассалааму алайкум доро қовмим муъминийн ва иннаа ин шаа Аллоҳу бикум лааҳиқуун” (Абу Довуд ривояти).

Маъноси: Эй, мўминлар қавминининг ховлиси сизларга салом бўлсин. Ин шаа Аллоҳ бизлар ҳам сизларга қўшилгувчимиз.

مهلو انل رفغا مهلل دقرغلا عيقبلا لهال رفغا مهلل

“Аллоҳумма иғфир ли аҳлил Бақийъил ғарқоди. Аллоҳумма иғфир ланаа ва лаҳум”.

Маъноси: Эй, Аллоҳим! Бақийъ аҳлини мағфират қилгин. Эй, Аллоҳим бизларнию уларни мағфират қилгин.

Умумий салом бергандан кейин қайси улуғларга алоҳида аломат қўйилган бўлса, уларга алоҳида салом айтилади.

УСМОН ЗИННУРАЙН РОЗИЯЛЛОҲУ АНҲУГА САЛОМ АЙТИШ

Бақийъ қабристонида Усмон розияллоҳу анҳунинг қабрлари алоҳида ажралиб туради. Ушбу қабр олдига келиб, қуйидаги лафзлар билан салом берилади:

نيديشارللاءافلخللثلاثايكيلعمالسلانيملسلمامايكيلعمالسلانيعلاولدنلابةرسعلاشيحزهجمايكيلعمالسلانيرونلااذايكيلعمالسلانيتفدلانيبنارقللعماجايكيلعمالسلانيترجلاهبحاصايكيلعمالسلاني

كَيْلَع مَالَسَلَا رَادَلَا دِيَهَش اِي كَيْلَع مَالَسَلَا رَادِكَا اِلَا يَلَع رَوْبَص اِي كَيْلَع مَالَسَلَا
هَتَاكْرَبُو هَلَلَا ةَمَحْرُو.

“Ассаламу алайка я имамал муслимийн, ассаламул алайка я солисал хулафаар рошидийн, ассаламу алайка я зан нурайни, ассаламу алайка я мужаҳиза жайшал усрати бин нақди вал айни, ассаламу алайка я соҳибал ҳижратайн, ассаламу алайка я жомиал Қуръон байна даффатайни, ассаламу алайка я собуру алал акдаар, ассаламу алайка я шаҳийдад даар, ассаламу алайка ва раҳматуллоҳи ва баракатуҳ” (Ғуния жадиид).

Маъноси: Эй, мусулмонлар имоми, эй хулафои рошидинларнинг учинчиси, эй икки нур соҳиби, эй, Табук ғазоти аскарларини таъминотчиси, эй икки ҳижрат соҳиби, эй Қуръонни китоб шаклида жамлаган, эй, машаққатларга сабр қилган, эй ховлисида шаҳид бўлган зот сизга саломлар ва Аллоҳнинг раҳмати ҳамда баракоти бўлсин.

БАҚИЙЪ АҲЛИГА САВОБ ЙЎЛЛАШ

Усмон розияллоҳу анҳуга салом айтиб бўлгач, “Фотиҳа”, “Бақара” сурасининг аввалидан “муфлиҳун” гача, “Оятал курсий”, “Аманар расул”, “Яасин”, “Мулк”, “Қадр”, “Такаасур”, “Қурайш” ва “Ихлос” сурасини уч мартадан ўн бир мартагача қанчасига қодир бўлса, ўшанча ўқиб, Бақийъ аҳлига ва барча мўмину мўминотларга савобини бағишлайди. Агар юқоридаги сураларни ўқишга қодир бўлмаса, ўзи билган суралардан ўқиб, савобини бағишлайди.

ҲАМЗА РОЗИЯЛЛОҲУ АНҲУ ВА УҲУД ШАҲИДЛАРИНИ ЗИЁРАТ ҚИЛИШ

Масжиди Набавий (соллаллоҳу алайҳи васаллам)дан беш ёки олти километр узоқликда машҳур Уҳуд тоғи жойлашган. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ушбу тоғ ҳақида такрор-такрор шундай деганлар:

لَبَّجْ اَدَّهٗ «: لَاقِفٌ دُحُّ اَهَلِّ عَلَطَ مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصُّ يَبِّنَلَا نَّ اُ: كَلَامُنْبَسَنَ اَنَع
يِرَاخُّ بَلَا هَاوَر. «...».

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳудга назарлари тушганида:

“Ушбу тоғ бизни яхши кўради ва биз уни ҳам яхши кўрамиз...”

(Бухорий ривояти).

Ушбу тоғда ҳижрий иккинчи йили машҳур воқеа, яъни Уҳуд жанги бўлиб ўтган. Жангда етмишта саҳобий шаҳид бўлган. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг икки тишлари ҳам шу жангда синиб тушган. Таналарининг бир неча жойларига камон ўқлари сайилган. Тоғ этагида бир қоя бўлиб, ўша қоядан Талҳа розияллоҳу анҳунинг елкаларига муборак оёқларини қўйиб юқорига чиқиб, саҳобалар ва кофирларни ҳолатини кузатиб турганлар. Ҳозирда ҳам ушбу қоя мавжуд.

Уҳуд тоғи этагида теккис жой бўлиб, у ерда Ҳамза розияллоҳу анҳу ва қолган Уҳуд шаҳидларини қабрлари жойлашган. Ушбу жойни тўрт томондан девор билан ўраб қўйилган. Лекин, паст девор устидан қабрлар кўзга ташланиб туради.

Мадинаи мунавварада турган пайтда Уҳуд шаҳидлари зиёратига ҳам бориб келиш лозим. Чунки, бу улкан ажру савобга сабаб бўлади.

УҲУД ТОҒИ ДАРАХТИНИНГ ФАЗИЛАТИ

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Қачон Уҳуд тоғига борсаларинг, унинг дарахтидан озгина енглар” деганлар”. Шу боис Уҳуд тоғидаги дарахт ёки шунга ўхшаш ўсимликлардан бироз ейиш мустаҳабдир.

МАСЖИДИ НАБАВИЙ (СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМ)ДА ЎҚИЛГАН ҚИРИҚ НАМОЗ

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам масжидларида ўқилган намоз бошқа масжидларда ўқилган намозлардан эллик минг даража савоби улур бўлиши қуйидаги ҳадиси шарифда баён этилган:

مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَصِلَ إِلَى صَوْتِ لَوْ سَرَّ لِقَاقٍ : لِقَاقُ نَعْتِ لَعَلَّ يَضْرِكُ لِمَامِ بْنِ سَنَانٍ نَبِيَّ رُشَعٍ وَسَمَّخَ بِلِئَابِ قَوْلِ رِجْسَمِ يَفُوتُ الصَّوْتِ بِهَيْبَتِي فِي لُجْجِ الرَّأْيِ :
يَفُوتُ الصَّوْتِ بِهَيْبَتِي وَسَمَّخَ بِلِئَابِ قَوْلِ رِجْسَمِ يَفُوتُ الصَّوْتِ بِهَيْبَتِي فِي لُجْجِ الرَّأْيِ :
يَفُوتُ الصَّوْتِ بِهَيْبَتِي وَسَمَّخَ بِلِئَابِ قَوْلِ رِجْسَمِ يَفُوتُ الصَّوْتِ بِهَيْبَتِي فِي لُجْجِ الرَّأْيِ :
يَفُوتُ الصَّوْتِ بِهَيْبَتِي وَسَمَّخَ بِلِئَابِ قَوْلِ رِجْسَمِ يَفُوتُ الصَّوْتِ بِهَيْبَتِي فِي لُجْجِ الرَّأْيِ :

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кишини уйидаги намози бир намозга баробардир. Қабила масжидидаги намози йигирма беш намозга баробардир ва жомеъ

масжидидаги бир намози беш юз намозга тенгдир. Масжидул ақсодаги бир намози эллик минг намозга тенгдир. Мени масжидимдаги бир намози эллик минг намозга баробардир. Масжидул ҳаромдаги бир намози юз минг намозга тенгдир” дедилар” (Ибн Можа ривояти).

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам масжидларида узулуксиз қириқ маҳал намоз ўқиш улкан ажру савобларга сабаб бўлади. Бу ҳақда ҳадиси шарифда шундай дейилган:

نَمَّ لِقَاءُ نَوْمٍ، مَلَسَ وَهِيَ لَعَلَّ لِي لَصِيْبِي نَلَا نَعُوهُ لَلِضَرْبِ كَلَامِ نَبِيٍّ نَأْنَعِ
رَأْنَلْمُؤَاْرَبُ هَلْ تَبْتُكَ، ءَالَصُّهُتُ وَفِي آلِ، ءَالَصَّ نِيْعَبْرَأِي دِجْسَمِ يَفِي لَصِ
ءِقَافِنَلْمُؤَاْرَبُ نَمَّ لِقَاءُ نَوْمٍ ءَأَجَنُو

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким мени масжидимда қириқ (маҳал) намоз ўқиб, бирор намозни қолдирмаса, унга дўзахдан сақланиш, азобдан нажот ва нифоқдан эминлик ёзилинади” дедилар” (Имом Аҳмад ривояти).

ҚУБО МАСЖИДИНИ ЗИЁРАТ ҚИЛИШ ВА У ЕРДА НАМОЗ ЎҚИШ

Масжиди Қубони қурилишида Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шахсан ўзлари иштирок этганлар ва муборак қўллари билан тошини қўйганар. Ҳижратдан кейин илк қурилган масжид Қубо масжиди ҳисобланади. Ушбу масжид борасида Қуръони каримда шундай марҳамат қилинади:

يَوْمَ تَلَايَ لَعْنَةُ سِيسُؤُا دِجْسَمِ ل

“Албатта, биринчи кундан тақво асосида қурилган масжид” (Тавба 108 оят).

Ҳозирги кунда Қубо масжиди йўл бўйидаги кенг майдонда жойлашган. қилинган. Масжиди Набавийдан уч ёки тўрт километр узоқликда жойлашган.

دِجْسَمِ يَتَأِي مَلَسَ وَهِيَ لَعَلَّ لِي لَصِيْبِي نَلَا نَعُوهُ لَلِضَرْبِ كَلَامِ نَبِيٍّ نَأْنَعِ
ءِبِكْ أَرْوَأِي شَأْمُ تَبْتُكَ لِكِ ءَأَبُقِ

Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар шанба Қубо масжидига гоҳида уловда, гоҳида пиёда келиб турар эдилар” (Бухорий ривояти).

مَلَسُو هَلَلِ اِيَّاهِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فِي حُلِيِّهِمْ اَلْوَسْرَ لَاقَ : لَاقُوهُ عُهُلُ اِيَضْرَفِي نَحْبِ لِسَانِ عَزْمِ :
لَدَعَا لِدَنَ اِكْتَاغَرَ عَرَبَرَا هِيَ فَعَكَّرَفَ ، اَبَقَ دِجْسَمَ اَجْمُثْ ، هُوَ وُضُوْنُ سَحْاْفِ اَضْوَتِ نَمَّ
عَزْمِ

Саҳл ибн Хунайф розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким яхшилаб таҳорат олиб, сўнг Қубо масжидига келса ва унда тўрт рақъат намоз ўқиса, шу у учун умранинг баробари бўлади” дедилар” (Муъжами кабийр).

Зиёрат асносида имкони бўлса, ҳар ҳафта у ерга бориб намоз ўқиб туришга ҳаракат қилиш керак. Қубода Арийс қудуғи ҳам жойлашган бўлиб, ушбу қудуққа Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг узуклари Усмон розияллоҳу анҳунинг қўлларидан тушиб кетиб, ҳозиргача топилмаган.

ИККИ ҚИБЛА МАСЖИДИ ВА ОЛТИТА МАСЖИД

Қиблатайн масжиди ва олти масжид ҳақида атамалар изоҳида танишиб чиқдик.

ЖУМЪА МАСЖИДИ

Масжиди Набавийдан Қубо томонга кетишда йўлда машриқ томонда Зонуно водийсида Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам замоналарида бани Солим қабиласи истиқомат қилган. Ўша вақтда ушбу қабила учун Жумъа масжиди барпо қилинган. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам илк бор жумъа намозини ушбу масжидда ўқиганлар. Шунинг учун ҳам Жумъа масжиди деб аталади. Ушбу ерда қилинган дуолар мустажоб бўлади. Шу боис у ерда икки рақъат намоз ўқиб Аллоҳ таолодан муродларни сўраш лозим.

ИЖОБА МАСЖИДИ

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам узоқ намоз ўқиб, учта нарсани сўраб дуо қилган жойлари ушбу жой бўлади.

هِيَ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فِي حُلِيِّهِمْ اَلْوَسْرَ لَاقَ : لَاقُوهُ عُهُلُ اِيَضْرَفِي نَحْبِ لِسَانِ عَزْمِ :
لَدَعَا لِدَنَ اِكْتَاغَرَ عَرَبَرَا هِيَ فَعَكَّرَفَ ، اَبَقَ دِجْسَمَ اَجْمُثْ ، هُوَ وُضُوْنُ سَحْاْفِ اَضْوَتِ نَمَّ
عَزْمِ

هُدًى لِّصَّالِحِينَ: لَاقِ ، اَدُوْجُ سَوَاةَ وُكُوْرُوْا اَمَّ اِيْقَ تَلَطَّ اُةَالِصَ تَيِّلَ صَدَقْل ، هَلْ لَّ اَلْاُوْسَرَاي
، دَحَاوِيَّ نَعَى وَوَزُوْنِي تَنْثَا يِنَا طَعَاْف ، اَثَا لَثِي بَرُّ تَلَاْسِي نَاوِ ، اِبَّ رَوَّ عَبَّ ر
اَلْاِنَا : هُتَلَاْسَو ، اَهِي نَا طَعَاْف ، اَعَا جَمُّ مَهَلُّ هِيَفَّ اَنَسُّ مَهِي لَعَا طَلَسِي اَلْاِنَا : هُتَلَاْس
مُهَنْبِي مَهَسُّ اَبَلْ عَجِي اَلْاِنَا : هُتَلَاْسَو ، اَهِي نَا طَعَاْف مَهْرِي غَنَم اُوْدَع مَهِي لَعَا طَلَسِي
اَهِي نَعَنْ مَف.

Муоз ибн Жабал розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намоз ўқидилар ва намозларида унинг қиёми, рукуси ва саждасини узун қилдилар. Намозларини тугатгач: “Мен:

“Эй, Аллоҳнинг расули! Қиёми, рукуси ва саждаси узун намоз ўқидингиз-а?” дедим. У зот:

“Бу рағбат, умид ва қўрқинч енамозидир. Мен роббимдан уч нарсани сўрадим. У зот менга иккисини бериб, бирини мендан ман қилди. Мен Аллоҳ таолодан умматимга қаҳатчилик етказиб, уларни оч ҳолларида ҳалок қилмаслигини сўрадим. Сўраганимни берди. Уларни устидан ўзга душманларни султон қилмаслигини сўрадим. Сўраганимни берди. Уларнинг зарари ўз ораларидан бўлмаслигини сўрадим. Буни Аллоҳ мендан ман қилди” дедилар” (Итҳофул хияра).

Ҳозирга келиб, ўша жой ўрнига бир масжид барпо қилинган. Унга “Масжиди ижоба” дейилади. Ушбу масжид Бақийъ қабристонининг шимол томонидан блиб, Самон боғи олдида жойлашган. У ерга келиб, икки рақъат намоз ўқиб дуо қилиш мустаҳабдир.

УБАЙ ИБН КАЪБ РОЗИЯЛЛОҲУ АНҲУ МАСЖИДИ

Жаннатул Бақийъга туташган ҳолатда Убай ибн Каъб розияллоҳу анҳунинг уйлари бўлган. Кўпинча Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам у ерга ташриф бюриб намоз ўқиб дуо қилар эдилар. Айнаи ўша жойга Масжиди Убай ибн Каъб номли масжид барпо қилинган. У ерда қилинган дуолар ҳам мақбул бўлади. Ҳозирга келиб, ушбу масжид Бақийънинг ичига кириб кетган.

МАДИНАИ МУНАВВАРАДАН ҚАЙТИШ ОДОБИ

Мадинаи мунавварадан қайтишни ирода қилган пайтда Риёзул жаннат ёки Масжиди Набавийнинг бирор жойида икки рақъат нафл намоз ўқиб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга солавоту саломлар айтиб, аввалгидагидек дуруду салом айтиб, икки қўлини кўтариб: “Сафаримни осон қилгин. Мени

саломат, тинч ҳолатда аҳли аёлимга етиб боришимини таминлагин. Икки дунё офатларидан асрагин. Ҳажимни ва зиёратимни мақбул қилгин. Қайта-қайта Мадинаи мунавварага ҳозир бўлишимни насиб қилгин. Ушбу сафаримни охирги сафар қилиб қўймагин” деб дуо қилади. Агар қуйидаги мавзу остида келган дуони ёдалаган бўлса, дуо қилиш асносида уни ўқийди.

МАДИНАИ МУНАВВАРАДАН ҚАЙТИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Агар қуйидаги дуони ёдлаган бўлса, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам равзалари олдида келган пайтда уни ўқийди:

هِيَ لِدُعَايِ رَسِيٍّ وَهَمْرٍ وَوَجَسْمٍ وَكَيْبِ نَبِيٍّ دَعَا رِخْ آذَهُ لِعَجْتِ الْمَهْلَلِ
أَنْ لَهَا يَلَا أَنْدُرُو عِخَالًا وَإِي نَدَلَا يِفْ عِيْفَاعِلًا وَفَعَلَا يَنْقَرَا وَهِي دَلْ فَوْكِعَلًا
نِي مِحَارِلًا مِحْرًا أَي كَتَمْتِ حَرْبَ نِي نِي مِغْنَاغَ نِي مِلَّاسِ.

“Аллоҳумма лаа тажъал ҳаза аахирал аҳди бинабиййика ва масжиди ва ҳарамиҳи ва яссирли ал-авда илайҳи ва укуфа ладайҳи варзуқний ал афва вал офията фид дуня вал аахиро ва руддана ила аҳлина солимийна, ғонимийна, омийна бираҳматика я арҳамар роҳимийн” (Фуния жадийд).

Маъноси: Эй, Аллоҳим Набийинг ва масжиди ва ҳарамининг зиёратига бўлган бу сафарларимни охиргиси қилмагин. Бу ерга қайтиб келишлигим, у зотнинг ҳузурида туришлигимни менга осон қилгин. Эй, Меҳрибонлар меҳрибони дунё ва охиратда афвингни ва офиятни сўрайман ҳамда ўз аҳлимизга саломат, ажри савобга эга бўлган ҳолда қайтаришлигингни сўраймиз.

Шундан кейин ниҳоятда ҳасрат ва надомат ила Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам диёридан қайтади.

МАДИНАИ МУНАВВАРА ХУРМОЛАРИДАН ЎЗ ВАТАНИГА ОЛИБ КЕТИШ

Мадинаи мунавварадан қайтишда Мадина хурмоларидан ўзи билан олишга эътибор бериш керак. Ҳадиси шарифларда Мадинаи мунавваранинг хурмолари жуда фазилатга эга эканлиги баён этилган.

لَأَقْ-مِلْسُو هِيَ لِدُعَايِ رَسِيٍّ وَهَمْرٍ وَوَجَسْمٍ وَكَيْبِ نَبِيٍّ دَعَا رِخْ آذَهُ لِعَجْتِ الْمَهْلَلِ
أَنْ لَهَا يَلَا أَنْدُرُو عِخَالًا وَإِي نَدَلَا يِفْ عِيْفَاعِلًا وَفَعَلَا يَنْقَرَا وَهِي دَلْ فَوْكِعَلًا
نِي مِحَارِلًا مِحْرًا أَي كَتَمْتِ حَرْبَ نِي نِي مِغْنَاغَ نِي مِلَّاسِ :
».

Саъд ибн Абу Ваққос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким тонгда Лобатайҳ (Уҳуд ва Айр тоғлари) орасидаги жойдан еттита хурмо еса, то кеч киргунича заҳар унга таъсир қилмайди” деганлар” (Имом Муслим ривояти).

Шу боис ҳожилар ўз ватанларига қайтиб кетаётганларида ўзлари билан Мадина хурмоларидан олиб, зиёратчиларни у билан силаса, хайру баракага сабаб бўалди. Буларнинг барчаси улуғларимиздан собит бўлган.

ЎЗ ВАТАНИГА ЯҚИН ҚОЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

Ҳожи ёки умра қилувчи ватанига яқин қолганда ушбу дуони ўқийди:

مَرَّةً وَهُدًى بَعْدَ رَعْرِعٍ وَوَدْعًا وَلَلَّيْلًا قَدَّصَّ نَوْدِمًا أَحْلَبَّ رَلَّ نَوْدِبَاعَ نَوْبِيَّاتٍ نَوْبِيَّيْ أَلَلَّ مَسْبُ
هُدًى وَحَوَّابٍ أَحْلَبَّ

“Бисмиллаҳ ааибуна, тааибуна, обидуна лироббинаа ҳамидуна, содақаллоҳу ваъдаху ва насора аҳдаху ва ҳазамал аҳзааба ваҳдаху” (Имом муслим ривояти).

Маъноси: Аллоҳ номи ила сафардан қайтмоқдамиз. Бизлар қайтгувчилармиз, тавба қилгувчилармиз, ибодат қилгувчилармиз, Роббимизга ҳамд айтгувчилармиз. Аллоҳ Ўз ваъдасини рўёбга чиқарди, бандасига нусрат берди. Кофирларни ёлғиз Ўзи мағлуб қилди.

ҲОЖИНИ КУТИБ ОЛИШ

Ҳожилар ватанларига қайтиб келганларидан кейин зиёратчилар улар билан салом алик қилиб, қўл бериб кўришиб, улардан ўзларини ҳақларига дуо оладилар. Чунки, ҳожиларни қилган дуолари мақбулдир.

جَّاحُ لَلَّ رَفْعًا مُّؤَلَّلًا «: - مَلَّ سَوْهِي لَعَلَّ لَّ صِلَّ - لَلَّ لَّ لَّ وُسْرَ لَقَّ لَقَّ رَهَ بِيَّ نَع
«جَّاحُ لَّ رَفْعًا تَسْلَمَ لَو».

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Эй, Аллоҳим! Ҳаж қилгувчини ва ҳаж қилгувчи ҳаққига истиғфор айтгани ҳам мағфират қилгин” дедилар” (Байҳақий ривояти).

Ҳожиларни сафарга жўнатаётган пайтда издиҳом уюштириш ёки қандайдир базм уюштириш қайтарилган ишлардандир.

ҲОЖИЛАРНИНГ ЧАҚИРИҒИ

Ҳожилар сафарга кетишларидан олдин ёки сафардан қайтганларидан кейин бирор издиҳом ташкиллаштиришлари Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ва саҳобаи киромлар ҳамда тобиин, мужтаҳид имомлардан собит бўлмаган ишлардандир. Ҳаж улкан ибодат бўлгани боис уни турли риё ишлардан сақлаш лозим. Ҳожиларни издиҳом уюштиришлари эса, риёкорлик ва ҳажларни бекор бўлиб қолишига сабаб бўлиб қолиши мумкин. Шунинг учун бундай издиҳомларни тарк қилиш лозим. Чунки, дунё орзу ҳаваслари деб, улкан ибодатни йўққа чиқармаслик керак.

ل ب ق ت م ه ل ل ا ل ا ل ي ص ا و ة ر ك ب ه ل ل ا ن ا ح ب س و ا ر ي ث ك ه ل ل د م ح ل ل ا و ا ر ي ب ك ر ب ك ا ه ل ل ا
ا ن ق ف و م ه ل ل ا م ي ح ر ل ل ا ب ا و ت ل ل ا ت ن ا ك ن ا ا ن ي ل ع ب ت و م ي ل ع ل ا ع ي م س ل ل ا ت ن ا ك ن ا ا ن م
ل ك ي ف ة ر م د ع ب ة ر م د و ع ل ل ا د ع ب د و ع ل ل ا ن ق ز ر ا و ي ض ر ت و ب ح ت ا م ك ك س ا ن م ل ا ء ا د ا ل
م ل س و ه ل آ و د م ح م ا ن ا ل و م و ا ن د ي س ة ي ر ب ل ل ا ر ي خ ي ل ع ي ل ا ع ت ه ل ل ا ي ل ص و ة ن س
ا ر ي ث ك ا ر ي ث ك ا م ي ل س ت .